

noget Ændringsforslag til Lovforslaget. Derimod er der af den højtærede Indenrigsminister stillet nogle Ændringsforslag, som gaar ud paa at vise den størst mulige Hensyntagen under Lovens Administration. Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa at præcisere, at hvis Driftsudgifterne forøges for Skibsrederne, skal dette tages med i Betragtning, naar det skal afgøres, hvor stort Fradrag der skal bestemmes for Afgiften. Det næste Ændringsforslag gaar ud paa, at Afgørelsen af disse Forhold, Fradragenes Fastsættelse, skal overlades til et Afgiftsraad paa 9 Medlemmer, og dettes Sammensætning er angivet i Ændringsforslag Nr. 3.

Indenfor Udvalget har man søgt at indhente forskellige Oplysninger om den foreliggende Sag, og af de Bilag, der ledsager Betænkningen, kan man se, at vor Opmærksomhed i særlig Grad har været rettet imod at følge Sager af lignende Karakter i andre Lande. Af disse Oplysninger skal jeg særlig nævne den, der angaar Norge og angiver den Fremgangsmaade, man der har fulgt overfor et lignende Spørgsmaal. I Bilag 1 og Underbilag 3 er optrykt den Lov, som nylig er vedtaget i Norge om Afgift af Skibstonnage. Den viser, at i Norge har man fulgt den Fremgangsmaade at forlange en Bruttotonnageafgift; man er der gaaet til en Bruttoafgift, der efter Flertallets Opfattelse er strengere end den, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag, idet den i stærkere Grad bygger alene paa Skibenes Tonnage uden at tage saa stort Hensyn til Fragtindsejlingen, som det foreliggende Forslag gør. Alle de Oplysninger, som vi har kunnet indhente, har medført, at Flertallet i Udvalget ikke har kunnet skønne rettere, end at man kan give det foreliggende Forslag sin Tilslutning. Vi kan kun beklage, at det har været umuligt at opnaa Enighed i Udvalget om Forslaget, som det foreligger med de af Ministeren stillede Ændringsforslag, thi efter Forslagets hele Karakter haster det med at faa det gennemført, idet det griber ind i Forhold og paa Omraader, som gør det ønskeligt, at denne Sag snarest kan løses. Det har jo en overordentlig Betydning overfor vort Erhvervsliv, at denne Sag snarest kan gennemføres paa en saadan Maade, at den Hensigt kan naas, som ligger bag Forslaget, nemlig at man skal kunne regulere vore Produktions- og Forbrugsforhold i det Omfang, som Forholdene har gjort det ønskeligt.

Dette har bevirket, at der indenfor Udvalget er blevet rettet en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister om, at der maatte blive truffet Foranstaltninger, som muliggjorde, at der hurtigst muligt kunde blive truffet Bestemmelse om, hvordan man paa forskellig Maade skulde gribe Sagen an i Retning af at virke regulerende paa Produktionsforholdene til Gavn for dem, der kommer til at lide stærkest under de overordentlig høje Fragtsatser, vi lever under. Der er af den Grund fra den højtærede Indenrigsministers Side truffet Forberedelser i denne Retning, men jeg skal ikke komme nærmere ind paa Resultatet af disse.

Angaaende den anden Side af Lovforslaget, Anvendelsen af de Penge, man venter at faa ind igennem et Lovforslag som det foreliggende, har der ikke fra Flertallets Side været Grund til at stille noget Ændringsforslag. Vi finder fremdeles, at den Form, der er angivet i Lovforslaget, naar alle Forhold tages i Betragtning, er den, der er mest formaalstjenlig.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med de af Ministeren stillede Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

N. Neergaard: Jeg skal følge den ærede Ordførers (N. Frederiksen) Eksempel og fatte mig i største Korthed. En Gentagelse af den principielle Debat, vi havde her ved første Behandling, vil jeg anse for ørkesløs. Det vilde i det væsentlige kun blive at fremsætte de samme Synsmaader endnu en Gang, som vi den Gang drøftede indgaaende. Desværre har, hvad jeg meget beklager, Udvalgets Arbejde kun givet et negativt eller saa godt som negativt Resultat.

Den nærmere Undersøgelse af Spørgsmaalet, som har fundet Sted i Udvalget, har for mig og for mine Partifæller fuldt ud bekræftet de principielle Opfattelser, som var ledende for os i hele denne Forhandling, og jeg tror, jeg tør sige, at de Regnskaber, der, medens Udvalget har forhandlet, er fremkommet fra vore betydelige Dampskibsrederier, klart og tydeligt har vist, at her er Tale om en Fortjeneste af saa ekstraordinær Karakter og en saa — man tør vel nok sige — uanet Højde, at der vil kunne tages en Særafgift af Skibsfarten, uden at man derved stiller den danske Skibsfart i nogen Maade ugunstigt eller hindrer de Henlæggelser til Konsolidering af Virksomheden i Frem-